

יום ד', כד', בתשרי תשנ"ט (14 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום כחול, ואגמול בארץ הקודש - אסרו חג

היום שאחרי החג - מל 3 היגלים פסח, שגולת וסוכות - נקרא
"אסרו חג" אל שם יכונה: אסרו חג בעבודתם עד קרנא "המלכה" [תהלים קיח]
"מסירים לאח חז"ל ש'וס זה ימנו מסבג יום שקולרים (איסור מלשון
קשר) אומא אל החג. וכך אמרו (מסכת סוכה, דף מה): כל העושה איסור
חג באכילה ושלגיה מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מלכה והקריב עליו
קרבן. לפיכך, נוהגים באסרו חג קצת יום טוב שמרבים בו קצת
בסעודה וממלטים בו בהספד ועצג. וכל הנוהג שמחה באסרו חג,
הרי הוא מפיץ צבירי חכמים ומפגל עליו שכר. ועוד שהוא מעזיז אל
לצמא שמק'ב עליו החג לצווגה גורה, וקשה עליו פריצתו ממנו בבר
אחר, וכאילו רוצה להאמץ בו גם אחר עברו.

ולא היא מירי ישראל קדושים, שממקבין את המצוות ומצפין להן
קולם בואן ונולדים בין אחר עברן. [הספר הגולדה]

והנה זו, הספור הבא אל חביבות מצוות "הכנסת אורחים":

רבי יעל'ה, איש לובק'ץ הי"ד איש צדק גמל. פלס באו אליו אורחים
מערב לבת. קיבאם ר' יעל'ה בספר פנים יפות ועד שני' אלה מתפנים את עצמם
לקבלת לבת, נכנס כולו אליהם ואמר להם: הרי מתחזק אצלם באים ואינם יודעים
בטיב פונדקאי. לפיכך, אין מוריד לכם מראש, שפיכר הוא 4 כוללים לאיש.
אשר לשכר מרובה משל אחרים, אבל ישוה נחנה חכם לאכול ולשמוע
בכל יום ולבג מן היטוב והמובחר, ורבות אם סעודה מלאה לאכה.
בלבג, שקבתי. הסוחרים אצל ר' יעל'ה, אכלו משמנים שגו "לוח
משומרים, הרי משלמים הם אופלים והאוכל עולה להם בדמים מרובים.
למחר, כשביקשו לשלם לו, צחק ר' יעל'ה ואמר:

"וכי אמפור מצווה 'קרה בהכנסת אורחים בארבעה כוללים? "
ולא לקח מהם כלום! [הספור חסידים]